

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 7Csp/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5320201818
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Laura Žideková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2020:5320201818.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Laurou Židekovou v spore žalobcu: Všeobecná úverová banka, a. s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava - Ružinov, IČO: 31 320 155, v zastúpení: Advokátska kancelária Gallo, s. r. o., so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovanému: M. O., D.. XX. XX. XXXX, N. XXX XX Z. XXX, zastúpený: URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Havlíčkova 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 244 895, o zaplatenie 506,91 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamieťa .

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 29. 05. 2020 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 506,91 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 27. 10. 2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 16. 04. 2013 Zmluvu o pôžičke č. 7118058/4540574054, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému celkovú sumu pôžičky vo výške 3.000 €. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 96,27 €. A to až do celkovej sumy pôžičky 5.776,20 €. Do dňa podania žaloby žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy uhradil sumu 5.258,61 €. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca dňa 26. 08. 2017 Listom - Predžalobná upomienka vyzval žalovaného k okamžitej úhrade vdlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne Žalobca Žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19. 10. 2017 úver zosplatiť, o čom bol Žalovaný informovaný listom z dňa 21. 10. 2017 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplateniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premlčacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne žalobcovi vzniklo v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplateniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 506.91 €. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo

zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. Ku dňu podania žaloby mal žalovaný uhradiť sumu 5.713,68 € a uhradil sumu 5.258,61 €. Na základe vyššie uvedeného celkovú výšku dlžnej sumy žalovaného ku dňu podania žaloby tvorí: istina 5.713,68 € + náklady 51,84 € - prijaté úhrady 5.258,61 € = dlžná suma 506,91 €. Náklady na vymáhanie pohľadávky si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 51,84 €. Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad / stĺpec „Zostatok“/ vo výške 565,74 €, zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 58,83 € /stĺpec „Pokuta“, ktorú si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 13. 07. 2020 navrhol žalobu zamietnuť. Uviedol, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu nedôvodná. V prvom rade žalovaný považuje žalobcom uplatnený nárok za neopodstatnený z dôvodu, že nárok, ktorý si žalobca v tomto konaní uplatňuje je premlčaný a preto touto cestou žalovaný vznáša námietku premlčania. Zo žaloby žalobcu je zrejmé, že žalobca si uplatňuje v tomto konaní nárok na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 7118058 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 16. 04. 2013. Vzhľadom k tomu že, bola listom žalobcu zo dňa 21. 10. 2017 vyhlásená okamžitá splatnosť úveru zo Zmluvy, žalovaný považuje za dôležité poukázať na 2. vetu § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorej: „Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.“ Z listu žalobcu zo dňa 26. 08. 2017 vyplýva, že za túto nesplnenú splátku je nutné považovať splátku splatnú v mesiaci 06/2017, konkrétne splátku splatnú v zmysle dohodnutých zmluvných ustanovení k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca, t. j. splátku splatnú ku dňu 20. 06. 2017. Žalobcov nárok bol preto premlčaný po uplynutí 2-ročnej premlčacej doby, t. j. dňa 20. 06. 2019. Vzhľadom na vyššie uvedené má žalovaný za to, že žalobcom uplatnený nárok je premlčaný a preto primárne poukazuje aj na § 54a Občianskeho zákonníka, v ktorom zákonodarca explicitne ustanovil, že premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť. S ohľadom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia, žalovaný má za to, že nie je daný právny nárok žalobcu na vrátenie ním požadovanej sumy a to z dôvodu, že premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať. Okrem toho žalovaný je ďalej toho názoru, že predmetná úverová Zmluva trpí viacerými právnymi vadami obsiahnutými v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „Zákon č. 129/2010 Z. z.“) majúcimi za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 11 Zákona č. 129/2010 Z.z. a preto aj v prípade, že by nárok žalobcu nebol premlčaný (pričom žalovaný má za to, že tento nárok premlčaný je), žalobca by nemal nárok od žalovaného požadovať úhradu finančných prostriedkov nad sumu, ktorá sa rovná istine, keďže akékoľvek plnenie nad rámec istiny predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalobcu. Žalovaný má za to, že predmetná Zmluva trpí najmä týmito právnymi vadami:

(i) v Zmluve nie je - v rozpore s § 9 ods. 2 písm. f/ v spojení s § 11 ods. 1 písm. a/ zákonom č. 129/2010 Z. z. - uvedený termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Žalobca ako dodávateľ ako termín konečnej splatnosti v Zmluve vymedzil spôsobom „4/2018“, čo nepochybne nie je súladné s ust. § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z., v zmysle ktorého zákonodarca explicitne vyžaduje vymedziť termín konečnej splatnosti konkrétnym dátumom, označený dňom, mesiacom aj rokom, kedy spotrebiteľovi bude na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických výpočtov zrejmé, v ktorý konkrétny deň nastáva konečná splatnosť poskytnutého úveru.

(ii) v Zmluve je - v rozpore s § 9 ods. 2 písm. j) v spojení s § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z.- stanovená nesprávne celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; žalovaný ako spotrebiteľ mal podľa predmetnej úverovej Zmluvy platiť 60 splátok, každá vo výške 93,56 € a súčasne žalovaný mal platiť podľa Zmluvy aj mesačné poistné vo výške 2,71 € po dobu trvania Zmluvy (60 splátok poistného x 2,71 €), čím mal žalovaný podľa Zmluvy uhradiť žalobcovi (dodávateľovi) celkovú sumu 5.613,60 €, avšak matematicky a právne správne 60 mesačných splátok, každá splátka po 93,56 € a plus mesačné poistenie schopnosti splácať predmetný úver vo výške 2,71 € (t. j. 60 x 2,71 €) dáva spolu čiastku 5.776,20 € a nie 5.613,60 €, ako uviedol pôvodný veriteľ, t. j. Consumer Finance Holding, a.s. v Zmluve. V dôsledku vyššie uvedeného, dodávateľ do obsahu Zmluvy zakomponoval celkovú čiastku nesprávne, a teda klamlivo, v dôsledku čoho nastupuje zákonná sankcia v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti;

(iii) RPMN (ročná percentuálna miera nákladov) je určená v Zmluve nesprávne, a to v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa, a preto je Zmluva podľa § 9 ods. 2 písm. j) v spojení s § 11 ods. 1 písm. b) a § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. bezúročná a bez poplatkov.

3. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu dňa 12. 08. 2020 (replike) uviedol, že je toho názoru, že v konaní nedošlo k premlčaniu celého jeho nároku a tento bol uplatnený v rámci plynutia zákonnej 3-ročnej premlčacej doby pre uplatnenie práva. Žalobca vychádza z tej skutočnosti, že podľa jeho názoru premlčanie dlhu, ktorý bol zosplatnený v súlade s právnymi predpismi nemožno počítat' od splatnosti prvej nezaplatenej splátky. Rozhodujúcou pre posúdenie premlčania dlhu je splatnosť tej splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že platné právne predpisy neobsahujú ustanovenie, ktoré by viazalo možnosť zosplatnenia dlhu na konkrétnu splátku (t. j. na prvú nesplatenú). Z gramatického výkladu citovaných ustanovení vyplýva, že žalobca má oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu pre nesplnenie niektorej splátky. Žalobca ako veriteľ má tak právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu pre nesplnenie ktorejkoľvek splátky, t. j. tej, ktorú si sám určí. K dátumu zosplatnenia žalobca z predpísaných 53. splátok evidoval úhradu 48. splátok, teda žalovaný sa dostal do omeškania so 49. v celosti nezaplatenou splátkou splatnou dňa 20. 05. 2017. Z hľadiska naplnenia podmienok, kedy musí veriteľ evidovať omeškanie jednej splátky počas doby dlhšej ako 3 mesiace tak zosplatnenie v prejednávanej spore nastalo vo vzťahu k splátke splatnej 20. 08. 2017, pričom 3-ročná premlčacia doba by uplynula až dátumom 20.08.2020. Nakoľko žalobca podal žalobu na súd pred týmto dňom, jeho nárok nie je premlčaný. Žalobca musel v zmysle zákona čakať na splatnosť troch po sebe nasledujúcich splátok, a preto v dôsledku plnenia zákonného predpokladu sa javí ako nedôvodné, aby uvedené splátky podliehali premlčaniu. Vychádzajúc z textu predžalobnej upomienky, žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že uvedená listina nikde neuvádza, že dlh bude zosplatnený vo vzťahu k splátke splatnej dňa 20. 05. 2017. Samotný text uvádza, že v prípade neuhradenia uvedenej splátky bude veriteľ len oprávnený úver zosplatiť. Nakoľko žalovaný podľa predloženého prehľadu splátok a úhrad nepodnikol po výzve žiadne kroky smerujúce k zaplaceniu zameškaných splátok, žalobca bol oprávnený úver zosplatiť aj pre ktorúkoľvek nasledujúcu splátku. V oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ktoré bolo súčasťou podanej žaloby nie je uvedené, pre ktorú splátku bol úver zosplatený, a preto veriteľ určil sám pre nesplnenie ktorej splátky sa úver zosplatiť. Nakoľko platné právne predpisy dávajú veriteľovi oprávnenie k zosplateniu, nie je možné meniť toto oprávnenie na povinnosť, nakoľko tým dochádza k zásahu do jeho zákonných práv. V prípade ak by súd konštatoval, že zosplatenie dlhu bolo v rozpore so zákonom, je povinný skúmať premlčanie pri každej splátke osobitne. Žalobca zároveň poukazuje na tú skutočnosť, že ako veriteľ nemohol zosplatiť úver skôr než 19. 10. 2017, nakoľko v predžalobnej upomienke bola žalovanému poskytnutá lehota na plnenie do dátumu 05. 10. 2017. ak sa žalovaný dostal do omeškania prvýkrát splátkou zročnou dňa 20. 05. 2017, žalobca by nemohol pristúpiť k zosplateniu a uplatniť právo v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti skôr ako po troch mesiacoch od danej splátky. Z uvedeného vyplýva, že právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti mohol veriteľ prvýkrát (teda aj súdne) uplatniť najskôr dňom 21. 08. 2017, kedy uplynuli 3 mesiace od omeškania splátky. Od tohto momentu je tak možné počítat' plynutie 3-ročnej premlčacej doby. Je taktiež neprijateľné, aby začiatok premlčacej doby pre celý dlh začal plynúť splatnosťou neuhradenej splátky, t. j. aj pre splátky, ktoré ešte nie sú splatnými. Žalobca je toho názoru, že v prípade pokračujúceho omeškania žalovaného a jeho nečinnosti sa obnovuje žalobcovo právo na vyhlásenie mimoriadne splatnosti dlhu vo vzťahu ku každej ďalšej predpísanej splátke, nakoľko pri každej z nich je naplnený predpoklad výzvy pred zosplatením a uplynutia zákonnej lehoty 90 dní. Vo vzťahu k hodnote RPMN žalobca uvádza, že všetky obligatórne náležitosti zmluvy sú premietnuté do vzorca, ktorý je súčasťou čl. 3 Zmluvných podmienok ku zmluve o poskytnutí pôžičky s ktorými bol žalovaný riadne oboznámený. Vo vzťahu k dobe trvania spotrebiteľského úveru žalobca uvádza, že v prípade riadneho splácania poskytnutého úveru je doba trvania zmluvy 60 mesiacov pripadajúcich na riadne predpísané zmluvné splátky. Žalovaný bol prostredníctvom parametrov zmluvy s uvedenými skutočnosťami oboznámený a tak mal vedomosť o dobe trvania úveru ako aj o termíne konečnej splatnosti. Pokiaľ termín konečnej splatnosti, v ktorom má absentovať deň v mesiaci premietneme do daného ustanovenia, žalovaný musel mať vedomosť o tom, že splátka je splatná vždy len k 20. dňu v mesiaci, teda takýto údaj nemohol byť zameniteľný so žiadnym iným dňom v mesiaci. Uzatvorená zmluva v spojení s potvrdzujúcim listom, ktorý tvorí súčasť zmluvy tak preukazuje, že termín konečnej splatnosti so splácaním po dobu 60 mesiacov pripadal na 04/2018.

4. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného doručenom súdu dňa 17. 09. 2020 (duplike) uviedol, že neuznáva vyjadrenie žalobcu zo dňa 13.08.2020, nakoľko je v celom rozsahu rozporuplné po skutkovej, vecnej ako aj po právnej stránke a preto žalobca v nasledujúcich kapitolách tohto vyjadrenia poukáže na tieto dôvody rozporuplnosti. Na základe ustanovenia § 9

ods. 1 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ako „zákon č. 129/2010 Z. z.“) jednou z podstatných náležitostí bolo v čase uzavretia predmetnej zmluvy aj „doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Zákonodarcu explicitne vyžaduje vymedziť termín konečnej splatnosti konkrétnym dátumom, označený dňom, mesiacom aj rokom, kedy spotrebiteľovi bude na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických výpočtov zrejmé, v ktorý konkrétny deň nastáva konečná splatnosť poskytnutého úveru. Pokiaľ dodávateľ v zmluve uviedol, že konečná splatnosť úveru nastane do „4/18“, takéto vymedzenie nie je dostatočne presné. Gramatický význam takto určeného času nezodpovedá pojmu termín, keďže nejde o konkrétny časový okamih, ktorý by bol určiteľný s presnosťou dostatočnou na naplnenie zmyslu zákona (v tomto prípade s presnosťou na konkrétny deň). Žalovaný je toho názoru, že akékoľvek normy spotrebiteľského práva je potrebné vykladať vždy v prospech spotrebiteľa a je potrebné dbať na ich mimoriadne dôsledné plnenie. V danom prípade navyše ide o kogentnú právnu normu, od ktorej sa prosto nemožno v žiadnom prípade odchýliť. Pokiaľ zákon vyžaduje uvedenie termínu, nie je možné za dodržanie zákona považovať uvedenie doby, resp. časového úseku, navyše s neurčitou dĺžkou. V Zmluve je v rozpore s § 9 ods. 2 písm. j) v spojení s § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. - stanovená nesprávne celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný ako spotrebiteľ mal podľa predmetnej úverovej Zmluvy platiť 60 splátok, každá vo výške 93,56 € a súčasne žalovaný mal platiť podľa Zmluvy aj mesačné poistné vo výške 2,71 € po dobu trvania Zmluvy (60 splátok poistného x 2,71 €). Na základe týchto čísiel mal žalovaný podľa Zmluvy uhradiť žalobcovi (dodávateľovi) celkovú sumu 5.613,60 €, avšak matematicky a právne správne 60 mesačných splátok, každá splátka po 93,56 € a plus mesačné poistenie splácať predmetný úver vo výške 2,71 € (t.j. 60 x 2,71 €) dáva spolu čiastku 5.776,20 € a nie 5.613,60 € ako uviedol pôvodný veriteľ (Consumer Finance Holding, a.s.) v zmluve. Ďalšou vadou, ktorou predmetná zmluva trpí je uvedenie nesprávnej celkovej čiastky, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, keďže dodávateľ nezahrnul poistné do výpočtu RPMN, čím informovanie klienta, t.j. spotrebiteľa nie je možné považovať za pravdivé a presné v zmysle uvedenia všetkých nákladov, ktoré spotrebiteľovi vzniknú podpísaním zmluvy o úvere. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 13. 08. 2020 uvádza, že v konaní nedošlo k premlčaniu celého jeho nároku a tento nárok bol uplatnený v rámci plynutia zákonnej 3-ročnej premlčacej doby pre uplatnenie práva. Ďalej žalobca dodáva, že podľa jeho názoru premlčanie dlhu, ktorý bol zosplatený v súlade právnymi predpismi, nemožno počítať od splatnosti prvej nezaplatenej splátky. A teda rozhodujúcou pre posúdenie premlčania dlhu je splatnosť tej splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu. S takýmto tvrdením žalobcu si žalovaný dovoľí nesúhlasiť, a to z nasledujúcich dôvodov. Nakoľko nesplatenú splátku je nutné považovať za splátku splatnú v mesiaci 06/2017, konkrétne splátku splatnú v zmysle dohodnutých zmluvných ustanovení k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca, a to k dňu 20. 06. 2017. Žalobcov nárok bol preto premlčaný po uplynutí 2-ročnej premlčacej doby, a to v deň 20. 06. 2019. Ako uviedol v tomto vyjadrení žalovaný vyššie, v predmetnej zmluve absentuje niekoľko podstatných náležitostí, ktoré boli vyžadované platným a účinným zákonom o spotrebiteľskom úvere v čase uzavretia predmetnej zmluvy. V dôsledku týchto väd má žalobca za to, že je potrebnú predmetnú spotrebiteľskú zmluvu považovať za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. Vzhľadom na vyššie preukázané dôvody, podľa ktorých má byť predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere považovaná za bezúročnú a bez poplatkov, žalovaný sa domnieva, že žalobca nemá nárok na ním uvedené úroky a poplatky. Celkové náklady spotrebiteľa, ak sa vychádza z údajov uvedených v predmetnej zmluve (RPMN je určená v zmluve neprospech spotrebiteľa ergo nesprávne a nezákonne) sú vo výške 2.776,20 €. Nakoľko žalovaný ako spotrebiteľ už splatil k dňu podania návrhu na vydanie platobného rozkazu žalovaným sumu 5.258,61 €, tak žalobca nadobudol od spotrebiteľa sumu vo výške 2.482,41 € bez žiadneho právneho dôvodu. Žalobca teda v tomto prípade nadobudol túto sumu bez právneho titulu a je potrebné ju považovať za bezdôvodné obohatenie.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavil žalobca, žalovaný a ich zástupcovia, ktorí svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili a súhlasili, aby súd pojednával v ich neprítomnosti. Vzhľadom k uvedenému súd vec prejednal v neprítomnosti žalobcu, žalovaného a zástupcov strán a na základe listinných dôkazov predložených stranami sporu zistil nasledovný skutkový stav, ktorý posúdil podľa nasledovných právnych predpisov.

6. Dňa 14. 04. 2013 podal žalovaný u právneho predchodu žalobcu spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. Žiadosť o poskytnutie pôžičky č. 3570531881, podľa ktorej žiadal o poskytnutie pôžičky

vo výške 3.000,- €, s počtom splátok 60. Podľa čl. VII. bod 3. Žiadosti, v prípade akceptovania Žiadosti (návrhu klienta na uzatvorenie zmluvy) sa spoločnosť zaväzuje, že poskytne klientovi za podmienok dohodnutých v tejto Žiadosti, Všeobecných obchodných podmienkach peňažné prostriedky („spotrebiteľský úver“) a klient sa zaväzuje, že poskytnuté peňažné prostriedky vráti, zaplatí úroky a splní ďalšie záväzky podľa tejto Žiadosti/Zmluvy. Akceptáciou návrhu klienta na uzatvorenie zmluvy zo strany spoločnosti dochádza k uzatvoreniu Zmluvy o pôžičke, o čom spoločnosť zašle klientovi písomné potvrdenie o uzatvorení Zmluvy o pôžičke. Pôvodný veriteľ následne oznámil žalovanému Potvrdzujúcim listom, že jeho Žiadosť o poskytnutie Najľahšej pôžičky č. 7118058 bola dňa 16. 04. 2013 schválená a tým došlo k uzatvoreniu Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky. Tento potvrdzujúci list je súčasťou zmluvy a má nasledovné parametre: pôžička 3.000,- €, celková suma pôžičky 5.613,60 €, celkové náklady spotrebiteľa 2.613,60 €, splátka 93,56 €, splátka s poistením 96,27 €, počet splátok 60, ročná úroková sadzba 32 %, RPMN 32 %, priemerná hodnota RPMN 19,53 %, termín konečnej splatnosti 4/2018. Splatnosť prvej mesačnej splátky je ku dňu 20. 05. 2013 a splatnosť každej nasledujúcej splátky je k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca.

7. Z Prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný na sumu poskytnutej pôžičky vykonal úhrady v celkovej výške 5.258,61 €.

8. Listom - Predžalobná upomienka zo dňa 26. 08. 2017 oznámil pôvodný veriteľ žalovanému, že eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 237,43 €, ktorý žiadal uhradiť bezodkladne. Zároveň ho upozornil, že ak do 05. 10. 2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 06/2017, bude oprávnený úver zosplatiť.

9. Listom - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 21. 10. 2017 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že jeho dlh z úverovej zmluvy č. 7118058 sa stal splatným v celom rozsahu naraz a žiadal ho uhradiť celkový dlh vo výške 945,17 €.

10. Podľa § 1 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z.), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

(2) Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) a písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 657 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

11. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi pôvodným žalobcom a žalovaným došlo dňa 16. 04. 2013 k uzavretiu Zmluvy o poskytnutí Najľahšej pôžičky, na základe ktorej pôvodný pôvodný veriteľ Consumer Finance Holding a.s. poskytol žalovanému pôžičku vo výške 3.000,- €, ktorú sa žalovaný zaviazal uhradiť v 60 mesačných splátkach vo výške jednej splátky 93,56 € a výške jednej splátky s poistením 96,27 €, ročnou úrokovou sadzbou 32 %, RPMN 32 %, termínom konečnej splatnosti: 04/2018.

12. Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní uvedenej úverovej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Poskytovanie úverov mal v predmete svojej činnosti. Je to skutočnosť všeobecne známa a vyplýva i z verejne dostupných údajov v obchodnom registri. Spĺňa tak predpoklady veriteľa v zmysle vyššie citovaného § 2 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. a dodávateľa v zmysle vyššie citovaného § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Žalovaný v právnom vzťahu s právnym predchodcom žalobcu vystupoval ako fyzická osoba - občan, nepodnikateľ, ktorá nekonala v rámci predmetu svojho zamestnania, povolania alebo podnikania. Preto súd vo vzťahu k žalovanému bol toho

názoru, že žalovaný spĺňa predpoklady spotrebiteľa v zmysle vyššie citovaného § 2 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. a § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Preto súd úverovú zmluvu vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu a právny vzťah založený medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným predmetnou zmluvou ako spotrebiteľský vzťah.

13. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať v tomto ustanovení uvedené náležitosti. Nedodržanie uvedených, zákonom predpísaných formálno-obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sankcionuje zákon č. 129/2010 Z. z. tým, že veriteľ, respektíve dodávateľ nie je oprávnený požadovať od spotrebiteľa úrok a poplatky, ktoré nie sú v zmluve uvedené, a to v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.

14. Pokiaľ ide o samotnú zmluvu o pôžičke, súd posudzoval jej náležitosti, či sú v súlade s ustanovením § 9 Zákona č. 129/2010 Z. z. a zistil, že námietky žalovaného sú dôvodné. V zmluve chýba údaj podľa § 9 ods. 2, písm. f) Zákona č. 129/2010 Z. z., keď v nej nie je uvedená doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti. Konečná splatnosť je definovaná len ako údaj „termín konečnej splatnosti (mesiac/rok): 4/2018“. Deň uzavretia zmluvy bol právnemu predchodcovi žalobcu známy, nič mu teda nebránilo spotrebiteľa presne informovať o termíne konečnej splatnosti uvedením jej dátumu. Zákon výslovne vyžaduje uvedenie termínu konečnej splatnosti, nepostačuje len uvedenie výpočtu, ako je možné tento termín zistiť. Konečná splatnosť úveru musí byť stanovená presným časovým údajom (deň, mesiac a rok, v ktorý nastane konečná splatnosť úveru), aby mal spotrebiteľ predstavu o presnom časovom období, dokedy bude úver splácať a tým si aj vybrať najvhodnejší úverový produkt z viacerých na trhu ponúkaných produktov. Tento povinný údaj (náležitosť) nemožno nahrádzať údajom o počte splátok a dátume ich splatnosti (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu Trnava č. k. 11Co 96/2014 zo dňa 22.10.2014 v obdobnej veci, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/149/2019 zo dňa 31. 07. 2018).

15. Súd po preskúmaní predmetnej úverovej zmluvy dospel k záveru, že táto zmluva neobsahuje ani náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2, písm. j) Zákona č. 129/2010 Z. z., keď údaj o RPMN uvedený v zmluve 32 % a celková čiastka k zaplaceniu 5.613,60 € nie sú uvedené v zmluve správne a to v neprospech spotrebiteľa. Z interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN uverejnenej na internetovej stránke www.fininfo.sk vyplýva, že pri vstupných údajoch výška úveru 3.000,- €, 60 mesačných splátok po 96,27 € mesačne, je RPMN 33,11 % a celková čiastka splatná spotrebiteľom je 5.776,20 €. Z uvedeného vyplýva, že podľa výpočtu súdu RPMN predstavovala 33,11 % a nie 32 %, ako bolo uvedené v zmluve. RPMN vo výške zistenej súdom zodpovedá aj výsledná suma splátok, ktoré mal žalovaný uhradiť $96,27 \text{ €} \times 60 = 5.776,20 \text{ €}$, pričom v úverovej zmluve bola uvedená čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť 5.613,60 €. V zmysle § 2 písm. g) Zákona č. 129/2010 Z. z. patria do celkových nákladov spotrebiteľského úveru náklady na poistné ako doplnkovú službu, ktorá súvisí so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ bolo v zmluve v čl. V. dohodnuté aj platenie poistenia, malo byť zahrnuté do celkových nákladov úveru a v tej súvislosti, aj premietnuté do RPMN. Z obsahu zmluvy nevyplýva, že by poskytnutie poistenia ako doplnkovej služby nebolo podmienkou pre získanie spotrebiteľského úveru, pretože v uvedenej mesačnej splátke vo výške 96,27 € je zahrnutý a skrytý aj poplatok za poistenie, ktorého výška v zmluve ani uvedená nie je. Vzhľadom na uvedené má súd za to, že poplatok za poistenie mal byť zahrnutý do celkových nákladov úveru. V zmluve nie sú správne uvedené ani všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov tak ako to zakotvuje § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z., pretože v Žiadosti o poskytnutie pôžičky v časti Podmienky k zmluve o poskytnutí pôžičky, bod 3. sú uvedené údaje, z ktorých sa vychádzalo pri výpočte RPMN, a to výška spotrebiteľského úveru 2.000,- €, výška splátky spotrebiteľského úveru 62,38 €, avšak v žiadosti v bode IV. a Potvrdzujúcom liste sú uvedené iné údaje, a to výška spotrebiteľského úveru 3.000,- € a výška jednej splátky 93,56 €, výška jednej splátky s poistením 96,27 €. Z uvedeného vyplýva, že v zmluve je nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, preto v zmysle § 11 ods. 1, písm. d) Zákona č. 129/2010 Z. z., sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Poskytnutý úver sa považuje v danom prípade za bezúročný a bez poplatkov aj v zmysle § 11 ods. 1, písm. b) Zákona č. 129/2010 Z. z., nakoľko v zmluve uvedený údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť nie je uvedený správne.

16. Zároveň súd konštatuje, že v zmluve nie je uvedený druh spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z.) ani adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z. z.).

17. V kontexte uvedeného, keď úver poskytnutý žalovanému na podklade uvedenej úverovej zmluvy mal súd z dôvodu absencie, resp. nesprávneho uvedenia náležitostí podľa § 9 ods. 2, písm. f), j) Zákona č. 129/2010 Z. z. ako aj z dôvodu, že v zmluve je nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1, písm. b) a d) Zákona č. 129/2010 Z. z., žalovaný na úhradu poskytnutého úveru vo výške 3.000 € vykonal úhrady v celkovej výške 5.258,61 €, teda zaplatil viac ako bol povinný zaplatiť, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

18. Žalobca si zároveň uplatnil nárok na zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky v sume 51,84 €. Žalobca tento nárok žiadnym spôsobom neodôvodnil, uviedol len, že ide o náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky. Žalobca žiadnym spôsobom nešpecifikoval, o aké náklady spojené s vymáhaním pohľadávky ide, akým spôsobom mali tieto náklady vzniknúť a ani nepreukázal vynaloženie týchto nákladov. Z predloženého dôkazu Prehľad splátok a úhrad vyplýva, že by malo ísť o náklady v kolónke MP3 - manipulačný, žalobca však bližšie nešpecifikoval a nekonkretizoval, o aký manipulačný náklad ide a z akého dôvodu mali byť tieto manipulačné náklady uhradené. Manipulačné náklady nie sú relevantnými nákladmi spojenými s uplatnením pohľadávky v zmysle ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považoval súd žalobcom uplatnený nárok v časti o zaplatenie sumy 51,84 € z titulu nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky za nedôvodný, keďže žalobca neunesol dôkazné bremeno, že by mu takéto náklady vznikli. Preto súd žalobu aj v tejto časti ako nedôvodnú zamietol.

19. Nakoľko súd žalobu ako nedôvodnú zamietol z vyššie uvedených dôvodov, v súlade so zásadou hospodárnosti konania sa ďalej nezaoberal žalovaným vznesenou námietkou premlčania.

20. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý mal v spore úspech v plnom rozsahu priznal voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd v Čadci.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu. Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.

Podľa § 125 ods. 3 CSP, podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.